

המועצה המקומית בית אל חגגה השבוע 40 שנים לייסוד היישוב ותיקים, אליו הגיעו ותיקי היישוב, ראש המועצה הראשון - השר אורי אריאל ושרים וח"כים נוספים. בהמשך הערב נהנו תושבי בית אל מהופעה מיוחדת של אברהם פריד.

סיון רהב מאיר ויובל דיין
בהר חברון

8

ים של מוטיבציה
ואוקיינוס של פחדים

6

מאיר מנדליאל

4

רהב חנן יצחקי
רב מכללת אפרתה

על הפרשה - כי תצא

המציאות יכולה להפתיע

המוסיפה את דעת ר' אלעזר, שגם דין עיר הנידחת לא היה ולא עתיד להיות. כלומר, יש דברים שנכתבו בתורה לא כדי לקיים אותם בפועל, אלא כדי לקיים את מצוות תלמוד תורה. ייתכן מאוד שיש דברים נוספים שמעולם לא קרו, למשל: אין לנו שום עדות שאי-פעם קיימו את דין אישה סוטה, לא ידוע אם הוציאו פעם להורג בדין שריפה ("ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף"), איננו יודעים על מיישהו בתקופת המקדש שגלה לעיר

הגמרא מעמידה תנאים כמעט בלתי אפשריים לקיים את דין בן סורר ומורה: כל התקופה שדין זה יכול להתקיים היא כמה חודשים בלבד בחייו של הנער, צריך שהאבא והאמא יהיו שווים במראה, בקול ובקומה, הילד צריך לגנוב ולאכול דברים מאוד ספציפיים וכיו"ב. עד כדי כך שרבי שמעון מגיע למסקנה ש"בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות". לפי דבריו, התורה כתבה זאת בשביל לדרוש ולקבל שכר, ולא הלכה למעשה. הגמרא גם

במיוחד לקוראי ישע שלנו

שר החינוך
נפתלי בנט
במכתב לרגל פתיחת
שנת הלימודים
תשע"ח

המשך בעמוד הבא >

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
19:35	18:38	19:38	18:22
19:38	18:40	19:40	18:42
19:39	18:34	19:40	18:34

זמן השבת

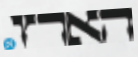
< המשך בעמוד 3

מדריך למטייל במעיינות
יהודה שומרון ובקעת הירדן
**מחיר מבצע לרגל
ההשקה 20 ש"ח בלבד**
לרכישה:
www.yeshaclick.co.il
052-5665052

10.1.17

מועצת יש"ע מציגה: מדריך למעיינות הכבושים
הספר "מעיינות" מרכז מסלולי טיולים שהכשירו המתנחלים לעשרות מעיינות...

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית? מלטבול בבריכה קרירה ביום קיץ לוהט ולהריח את פרי הבוסתנים שעה שנופי ארץ אבות עוטפים אותך מכל עבר? הספר החדש שהוציאה..."

אנשי חינוך, הורים ותלמידים יקרים,

בשבועות האחרונים זכיתי להסתובב ברחבי הארץ ולהיפגש עם מנהלים וצוותים חינוכיים בכנסי הכנה לשנת הלימודים הקרובה.

זו השנה השלישית שאני עושה את הסיבוב הזה ובכל פעם אני שמח לראות מחדש את ההתקדמות המבורכת של מערכת החינוך.

השבוע, הגעתי ליישוב איתמר לביקור חולים אצל חברי הטוב הרב אביחי רונצקי, למרות מצבו הרפואי הוא לא ויתר לי על סיבוב ביישוב וביקור קצר בישיבה.

כמה דקות לאחר מכן כבר הצטרפתי לחוגים באירוע לציון יובל שנים לשומרון, שם פגשתי את תושבי השומרון מכל הסוגים והמינים: דתיים, חילונים וחרדים, עולים חדשים וצברים, ילדים שזה עתה עולים לכיתה א' ובוגרי י"ב, פגשתי שם משפחות שלמות שהן כבר דור שלישי ורביעי להתיישבות.

המפגשים עם האנשים שמאחורי העשייה בחינוך, בהתיישבות ובמוקדי עשייה אחרים, מעוררים בי אופטימיות גדולה ונותנים לי כוח להמשיך לפעול למען עם ישראל.

בשנת הלימודים שחלפה ציינו את החיבור לירושלים בירתנו שאוחדה במלחמת ששת הימים יחד עם חבלי אבות שביהודה, שומרון ובקעת הירדן, אשר גם איתם חגגנו במהלך השנה חמישים שנים של צמיחה ופריחה.

שנת הלימודים הקרובה תעמוד בסימן 70 שנים למדינה, כך שכל תלמיד יוכל להכיר את התהליך שעברנו משחר ההיסטוריה, דרך הקמת המדינה ועד לימינו אנו. ב-70 שנות מדינה וביובל שנים ליהודה, שומרון ובקעת הירדן הצלחנו בכוחות משותפים להגיע להישגים מרשימים בכל התחומים. החיים ביהודה ושומרון ובמדינת ישראל כולה הולכים ומתעצמים למרות כל האתגרים הביטחוניים המורכבים שעומדים לפתחנו.

גם מערכת החינוך מתפתחת, ובשלוש השנים האחרונות אני עובד קשה לטובת עתיד ילדינו. מדינת ישראל מתפתחת ואיתה גם מערכת החינוך שלה. בשנת ה-70 למדינה ילמדו בה כ-2,272,000 תלמידים בכלל מוסדות החינוך, עליהם יהיו אמונים כ-180,000 עובדי הוראה.

גם השנה אנחנו זוכים להקים עשרות בתי ספר חדשים ומאות גני ילדים בכל רחבי הארץ. באזור השומרון לבד אנחנו זוכים לפתוח חמישה בתי ספר חדשים, וזאת לצד עשרות גנים. כמו כן, אנחנו דואגים גם לעתידם האקדמי של התלמידים והתלמידות, והטרקטורים כבר עובדים על כ-10 בניינים חדשים באוניברסיטת אריאל בהשקעה של כ-400 מיליון ש"ח.

בשנתיים האחרונות פעלנו במגוון תחומים, הקטנו כ-1,000 כיתות, כך שממוצע התלמידים בכיתות א', ב' ו-ג' עומד כיום על 27 תלמידים בלבד והוספנו כ-5,112 סיעות שניות לגני הילדים. שתי פעולות חשובות שיאפשרו יחס אישי לכל ילד וילדה.

אנחנו ממשיכים גם עם מהפכת המתמטיקה, מתוך אמונה שכל ילד שרוצה להצליח צריך לקבל את הכלים לכך - וזה מה שעשינו. בשנה האחרונה ניגשו לבגרות ב-5 יחידות כ-16,646 תלמידים. זה לא רק נתון אלא מהפכה חברתית של ממש, במקומות רבים בארץ לא היו מעולם בוגרי חמש יחידות, היום זה אפשרי ובכל מקום. לא כי אנו מלמדים אחרת, פשוט כי אנחנו מאפשרים. גם בשנה הקרובה נמשיך לעודד למצוינות בתחום ויחד נגיע ליעד של 18,000 מסיימי 5 יחידות.

יחד עם הרפורמות החדשות שאנחנו מתכננים בתוכניות הלימוד השונות, בשנה זו אנו שמים דגש על נושא היזמות. כל תלמיד הוא יזם פוטנציאלי, כל תלמידה יכולה לפרוץ ולהציע את העולם קדימה. תפקידנו כהורים וממחנכים לעודד את התלמידים ליצור וליזום, לתת להם כלים והכוונה ולראות אותם פורחים ומצליחים.

יחד עם הקפיצה המשמעותית בהישגים, אנו רואים חשיבות רבה בחינוך לערכים, לכן אנו מקדמים בתנופה את תכנית "יהדות ישראלית" כך שכל בוגרת ובוגר מערכת החינוך יכיר את המסורת היהודית ואת הציונות ויכבדם.

יחד נציע את מערכת היחסים לעתיד טוב יותר לילדינו ולמדינת ישראל כולה.

בברכת שנת לימודים מהנה,

מוצלחת ופורה.

נפתלי בנט

שר החינוך נפתלי בנט והרב אביחי רונצקי, השבוע באיתמר

החזרה
בשומרון
לציון 50 שנות החיישוב, בניה ועשייה ציונית

תודה

לאלפי תושבי השומרון וידידי ההתיישבות מהארץ
ומהעולם, לראש ממשלת ישראל
מר בנימין נתניהו
ורעייתו **הגב' שרה נתניהו**
לעשרות הרבנים, השרים, סגני השרים,
חברי הכנסת ואישי הציבור

שהגיעו לחגוג עמנו את
חג היובל לשחרור השומרון!
בברכה
יוסי דגן
ראש המועצה האזורית שומרון

מועצה אזורית שומרון
יובל לשחרור השומרון

מקלט מכיוון שרצח בשוגג, ועוד כהנה וכהנה. דהיינו, ישנם דינים רבים בתורה שכתובים בצורה תיאורטית, אבל בפועל אף פעם לא הוציאו דין זה אל הפועל (או שאין לנו ידיעה בעניין).

לפיכך, אין לנו להתפלא על דברי הגמרא בנושא בן סורר ומורה על כך שהתנאים הם בלתי אפשריים לקיום. גם בנושא הנהגת עונש מוות אמרו ר' עקיבא ור' טרפון "אילו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם" (משנה מכות א, י), כי הם היו מרבים כל כך בבדיקות וחקירות והיו ודאי מוצאים סתירה בדברי העדים. כלומר, למרות שהתורה כתבה דין מוות בעשרות מקרים, הרי שלא נקיים את הדין שכתוב בתורה לעולם.

אם כך הם פני הדברים, הרי שהחידוש הגדול בגמרא בנושא בן סורר ומורה הוא לא האופן שבו הגמרא מנסה להגיד שדין זה לא יכול להתקיים, אלא דווקא דברי ר' יונתן שם, שאומר "אני ראיתי וישבתי על קברו". ההפתעה היא שר' יונתן מעיד שלמרות כל ההסתייגויות והניסיונות למזער את האפשרות שדין זה יקרה - הרי שהוא קרה בפועל.

אירוע שלכאורה לא יכול לקרות לעולם קרה. וזה מה שהגמרא מנסה לומר לנו: המציאות עולה על כל דמיון. לאורך כל ההיסטוריה היהודית קרו לעמנו דברים שלא היינו מצליחים לדמיין אותם קורים, לטוב ולמוטב. רק בדורות האחרונים ראינו את השמדתו של שלישי מהעם היהודי באופנים שאף אחד אפילו לא העז לדמיין, ומצד שני את החזרה לארצנו לאחר תפילות ותקוות של אלפי שנים, וכינון מדינה יהודית עצמאית שקצת לפני כן לא יכלו אבותינו אפילו לחלום עליה.

אולי זה מה שהגמרא מלמדת אותנו כשהיא מביאה את דברי ר' יונתן - גם הדבר שנראה הכי בלתי אפשרי יכול לקרות. ואם נוכל לראות זאת בצד החיובי - לפעמים חלומות מתגשמים.

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור

052-8908518

yossib@makorrishon.co.il

הפתרון לתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

סוכני ביטוח, מבטוחים פרטיים, מנהלי מחלקת תביעות רכב בחברות ביטוח, וראשי מועצות, משרדנו מעניק ייצוג בתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

בהצלחה רבה

לרבות גביית הכספים בפועל

לתיאום פגישה: עו"ד שמואל גייזלר **073-7051480**

על הבוקר - תצפית לשטח המיועד

שר הביטחון, מוטק'ה ציפורי והקריא את "מגילת הזכויות" שלנו, כמובן שהיו אלא בעיקר חובות לצה"ל ולבסיס אך אנחנו חשנו זכות עצומה להיות שייכים למפעל ומעמד מרגש זה. אחד מן החובות היה להתהלך בכל שעות היום בבגדי צה"ל עד לנעליים והגומיות. כששמענו זאת, אחד מן החברים שאל אם כשהילדים יגיעו גם החיתולים יהיו בצבע חאקי.

הקפות בבסיס

כל גבר קיבל אוהל בתוך הבסיס וכך העברנו את השבוע הראשון, ישנים כולם בסוכה הצבאית ועובדים בבסיס לאורך היום. כשהגיע יום חמישי בערב ביקשנו ממפקד הבסיס שלכבוד השבת המתקרבת יגיעו הנשים והילדים לבקר. דודו המפקד נענה לבקשה וביום שישי בבוקר כל הבסיס התמלא קולות ילדים ותינוקות זוחלים בין האוהלים. הייתה זו שבת מרוממת, הרגשת התעלות הייתה באוויר וכשיצאה השבת חזרו הנשים והילדים לבית בנתניה. חג שמחת תורה התקרב בצעדי ענק ולאור ההצלחה עם הבקשה הראשונה ניסו את מזלנו בשנית ופינו עם בקשה לעשות "הקפות שניות" במוצאי החג. המפקד שלא ממש הבין מה העניין בהקפות אישר את הבקשה וכך מצאנו עצמנו מכוונים אוטובוסים, מכוניות, כתבים וצלמים רבים אל הבסיס. עריית נתניה תרמה תזמורת לטובת האירוע והשמחה הרקיעה שחקים. אני הייתי ממונה על נתינת הכבוד בפתיחת ההקפות ובאחת מהן קראתי לרב חנן פורת שעזר לנו רבות והגיע לשמוח אתנו, הרב לקח את המיקרופון, עצר את הריקודים וכך בקול רם מול מאות אנשים בקהל בירך בשם ומלכות "ברוך מציג גבול אלמנה".

במחנה

הימים עוברים והחיים במחנה הצבאי החזירו רבים מן הגברים לימי הצבא הצעירים. הנשים, שלא אהבו כל כך את הרעיון, החליטו להגיע ולהתיישב יחד אתנו במחנה. היה תהליך בו אט אט הצטרפה עוד משפחה ועוד זוג וכך החיים במחנה הפכו לחיי קהילה תוססים. היה זה מעבר קיצוני ממהלך החיים אליו היינו רגילים. כולנו הגענו מהעיר, בעלי משפחות ועבודות ופתאום היינו צריכים להתאים את חיינו לאורך החיים הקיצוני: חדר אוכל משותף, שירותים כימיים משותפים ומגורים באוהלים לאור הירח. הייתה

תוכנית הגרעינים עם כל הציפיות שהיו לנו מבגין היו גם אכזבות. נאמר לנו שנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, שהגיע מארה"ב, לוחץ עליו בעניין הבנייה והבנו שהוא לא ימהר לאפשר הקמה של עוד יישובים. אנשי גוש אמונים שליוו אותנו כל הזמן חשבו על תוכנית ייחודית, בה יוקמו אחד עשר יישובים בלילה אחד וכך נקבע מציאות בשטח. הגרעינים התארגנו במספר מקומות והתחלנו לתכנן את העלייה. התאריך שנקבע היה היום הראשון של חג הסוכות, בתוכנית זו השתתפו גם גרעיני היישובים קרני שומרון, שילה, בית אל ועוד. בערב החג קיבלנו ידיעה שכוחות צה"ל יחכו לנו בדרכים ויחסמו את ההגעה ליישובים החדשים. באותו הלילה התכנסה ישיבת חרום בביתו של מנחם בגין, הוא קרא לרב חנן פורת ומארגני התוכנית וכך ותוך כדי דיונים וויכוחים רבים, יחד עם התייעצות טלפונית עם שר החוץ, משה דיין, הם הגיעו לפשרה עם מספר תנאים. התנאי הראשון היה כי התוכנית מבוטלת ובכל חודש יעלה גרעין בודד וכך לא ייעשה הרבה "רעש", התנאי השני היה כי כל יישוב שעולה לקרקע נצמד לבסיס צבאי והגברים ירשמו בתור עובדי צה"ל שגרים בתוך הבסיס ולא אזרחים.

"חיתולים בצבע חאקי"

עם הידיעה על הסכם הפשרה עם בגין היו ויכוחים רבים האם זוהי הדרך הנכונה לצעוד בה, דרך של פשרות או שמא שיש להילחם על הקמת יישובים אזרחיים בשטח, אך בהמשך נרגעו הרוחות והבנו שנתיישב בכל דרך. ההחלטה שהתקבלה היא שגרעין "שומרון", החברים מנתניה, אנו אלה שנקבל את העלייה הראשונה ואכן יום לאחר מכן עלינו רק הגברים להתיישב בתוך מחנה צבאי שהיה בסיס ההכשרה של טירוני תותחנים. היה זה רגע מכונן בו הממשלה בפעם הראשונה אשרה בידועין הקמה של יישוב - אמנם עם תנאים - אך עם תמיכה ישירה מהגורמים המיישבים. מפקד בסיס התותחנים, דודו שמו קיבל אותנו בזרועות פתוחות ודאג לכל צרכינו בצורה הנעימה ביותר שיכול היה, השתבצנו לתפקידים שונים בבסיס וכך התחלנו את השבוע הראשון, אחד עם אהבה לבישול קיבל את תפקיד הטבח ואחד עם כישרון לגינון סידר את רחובות הבסיס, כל אחד מצא את מקומו. ביום הראשון הגיע סגן

במרכז השומרון עומדת גבעה מיוחדת בה קם יישוב אשר נושאת את שמו של השומרון. מגבעה נישאה זו מלכו עומרי, אחאב ועוד רבים ממלכי ישראל. שם נבנו ארמונות עצומים ועד היום ניתן לראות שרידים ייחודיים בתל שומרון הקדומה, הלא היא "סבסטיה". למרגלות התל הקדום הוקם היישוב "שבי שומרון" במטרה להחזיר עטרה ליושנה ולהחיות את האזור אחרי שנים של שממה. את סיפורו של היישוב "שבי שומרון" מספר לנו מאיר מנדליאל, ממובילי ההתיישבות והחינוך לאורך שנות ההקמה וההתפתחות של היישוב.

מששת הימים לשומרון

בשנת 1967, בזמן מלחמת ששת הימים, הייתי חייל צעיר בגדוד 96 של חטיבת השריון 179. אומנם הייתי צעיר, אך כשיצאתי למלחמה הייתי כבר נשוי ואבא לשני ילדים. הגדוד שבו לחמתי השתתף בקרב בג'נין ובשכם וכך מצאתי עצמי נפגש עם נופים, מרחבים, מקומות וסיפורים שלא הכרתי לפני כן. תוך כדי לחימה הכתה בי ההבנה שאנו משחררים ברגעים אלו חבלי ארץ שרק חיכו לנו, וכל עברנו וההיסטוריה שלנו קבורה מתחת לאדמה עליה אנו צועדים עם נעלי הצבא. הייתה זו התובנה ממנה צמחו בהמשך ההחלטות בחיינו. אחרי שהשתחררתי התחלתי להסתובב במקומות שקסמו לי בתור חייל, טיילתי במרחבי השומרון, קראתי כל חומר אפשרי שתיעד חפירות ומסעות בשומרון והתחלתי להדריך תיירים ומבקרים בתל שומרון הקדומה וסביבתה.

מתחילים להתגבש

אחרי "המהפך" בשנת 1977 עלה בגין לשלטון והכריז בביקור ביישוב קדומים כי "עוד יהיו הרבה אלוני מורה", אנו מלאי שמחה ותקווה הקמנו גרעין בשם "שומרון" שיעלה להתיישב באזור תחנת הרכבת של סבסטיה. גרנו אז בנתניה והתארגנו יחד עם כמה משפחות של חברים עם פניה לגוש אמונים שימצאו לנו מקום התיישבות לעלות אליו. אומנם כולם היו תושבי נתניה אך התחלנו בגיבוש הגרעין וערכנו טיולים, מפגשים ודיונים רבים אל תוך הלילה שנועדו לגבש את החברים סביב המטרה. המבנה היחיד שהיה בשטח שבו התעניינו היה המבנה הישן של תחנת הרכבת שהיו בו כמה חדרים קטנים. התחלנו לתכנן היכן יהיה המעון, היכן בית הכנסת והיכן יהיה בית הספר, וזהו, נגמר המקום.

אנחנו יחד ונחיה

תפילת מנחה ראשונה ביישוב

כדי להתקין מכונת כביסה והיינו שולחים את הבגדים המלוכלכים למכבסה בנתניה, התורן היה מביא את הבגדים הנקיים ואם לא היה מביא לא היה מה ללבוש.

גאות יחידה

למרות הקשיים, ביישוב שלנו ההרגשה הייתה של שמחה וגאווה. בכל שבוע היו מגיעות מתנדבות מאולפנת כפר פינס לעזור בגנים בבית הספר שהחל לפעול ובכל מה שיכולו לתת את ידן. בית הספר היה מוקד משיכה לתלמידים וכולם אהבו אותו, גם תושבי היישוב הסמוך שאנור, שהיה יישוב לא דתי, שלחו אלינו את ילדיהם כי ידעו שגאות היחידה ביישוב מבוססת על ערכים טובים שמנחילים בתלמידים. הקפדנו על מנהגים מקומיים של אחדות יישובית כמו סעודה שלישית משותפת, בה היינו שרים יחד אל תוך ליל השבוע החדש, ארגון והפקה של אירועים בחגים, ימי זיכרון וחיבור לעם ולארץ. בזמן העלייה הגדולה מרוסיה פתחנו ביישוב אולפן עם מגורים לעולים החדשים. ניהלתי את האולפן ומרגש היה לראות כיצד האנשים מתחברים למקום, לעברית וללימוד הישראלי, חלקם אף נשארו לגור בשומרון ובשבי שומרון. החיבור להיסטוריה של המקום היא זו שנתנת לנו להמשיך ולהכות שורשים בהר.

כי זה עלול לגרום למתח מול הצבא והתחלנו לדרוש תשלום מכל משפחה, גם מקומית וגם אורחת על ארוחות ומצרכים וכך ראינו מי המשפחות שבאמת באות לתמוך ומי חיפש לעשות שבת חנימית על חשבון ההתיישבות החדשה. רוב הנסיעות ביום יום היו לעיר הביתית שלנו, נתניה, רבים מהילדים בתיכונים למדו שם וכל הקניות, הכביסות, התיקונים והרופאים דרשו נסיעה לעיר הגדולה. בכל יום עבר הסדרן על כל הבקשות והמכתבים עם הדרישות שנכתבו על הלוח המרכזי והוא זה שזיווג בין נוסעים ונהגים לאורך השבוע.

המכולת

מכיוון שכל דבר קטן דרש נסיעה וכל נסיעה דרשה תארגנות רבה החלטנו לנסות ולצמצם את היציאות מהיישוב. בכל שבוע נבחר תורן שהיה עושה את הקניות למכולת שפתחנו, הייתה זו צרכניה לשבע עשרה משפחות, לא רווחי בעליל ועל חשבון סבסוד של התושבים. כולם תמכו במהלך הזה למרות שהיה קשה כלכלית להחזיק את המקום. התורן היה קונה בנתניה חלב, ביצים ושאר מצרכים בסיסיים ומביא אותם ליישוב, היו מקרים בהם התורן התעכב, שכן או נתקע ולכל המשפחות היו חסרים מצרכים לארוחת ערב. אותו הסיפור היה עם הכביסה: היה שלב בו לא חיברו לנו מים וחשמל מסודר

זו תקופה מיוחדת במינה של חברות, גיבוש וחוויות מיוחדות שלא דמיינו שיקרו לנו. יחד עם ההתלהבות מההקמה והצינונות היו גם רגעי מתח בהם לא מילאו כולם את המשימות הדרושות כמו שטיפת כלים ותורנויות פחות נעימות. זה מה שדחף אותנו לעשות שינוי ולהבין שככה לא נצליח להחזיק מעמד בתור יישוב קהילתי ולא קיבוץ. לאחר מספר חודשים קיבלנו מהסוכנות היהודית מבנים קטנים למגורים. זה היה שיפור משמעותי - מאוהל למבנה. בט"ו בשבט נכנסנו לשכונה החדשה. המשכנו לקבל אוכל, מיטות ועזרה נוספת מהבסיס אבל כבר התחלנו קיום עצמאי ראשוני.

הבסיס - בית ספר

בתהליך ההתגבשות וההקמה כולו עמדתי בתוקף על כך שנקים בית ספר ביישוב החדש שלנו, אני מאמין כי התשתית החינוכית והלימודית בכל יישוב יכולה לספק פרנסה, תעסוקה, יציבות והעמקה של היישוב. לאורך השנים עבדתי כמנהל בית ספר בעיר נתניה וניהלתי מספר מרכזים הקשורים בחינוך ילדים. אחד מעקרונות הצמיחה בגרעין "שומרון" היה שפה יקום בית ספר, הילדים לא ייסעו אלא נביא את המורים הטובים ביותר אליהם. מיד אחרי שמחת תורה נסעתי להיפגש עם שר החינוך זבולון המר ופרסתי לפניו את רשימת התלמידים שכללה כ-35 תלמידים שרובם היו פיקטיביים, על הנייר, משפחות שחשבו אולי ביום מן הימים לעבור לגרעין. השר ראה את הרשימה וטען כי אין סיבה שתריסר התלמידים שבאמת גרים ביישוב החדש לא ייסעו ליישוב קדומים השכן? לשאלתו עניתי אני כי הוא מוזמן לעשות יחד סיור בשטח ולראות בעיני דרך איזה כפרים ערביים ייסעו התלמידים הצעירים עד לבית הספר בקדומים. על תשובתי זו ענה השר כי ניתנת לנו האפשרות, התקציב וכל מה שצריך כדי להקים בית ספר בשבי שומרון.

מלון אלף כוכבים

החיים ביישוב בתוך בסיס צבאי היו מיוחדים ודרשו דיוק בגלל המורכבות שבדבר. בהתחלה היו מגיעים כל שבת משפחות של חברים מנתניה וצעירים נוספים שרצו להביע תמיכתם וקיבלו מלון אלף כוכבים עם אוכל ולינה על חשבון צה"ל. למרות כל האהבה לאותם אנשים הרגשנו

אנחנו יחד ונחיה

ארוחת צהריים ראשונה בסוכה

ים של מוטיבציה ואוקיינוס של פחדים

ולא תחרותית, עם מחנכת שהסתכלה עליי וראתה אותי, ולא את הציון האחרון שקיבלתי. אמנם בית הספר לא היה מבין אלה המוכתרים כיוקרתיים ונחשבים או בעלי מוניטין גבוה, אבל לי זה בכלל לא שונה. כבר הייתי בכמה בתי ספר מאוד נחשבים ונבילתי שם, ואילו כאן התחלתי לפרוח. פתאום הבנתי שבית ספר בכלל לא אמור להיות מפעל לצינונים, והילדים הלומדים בו הם לא מספרים מהלכים על שתיים.

בית ספר אמור להיות מקום בו הילד מקבל כלים נפשיים, התפתחותיים, חינוכיים ולימודיים, שיעזרו לו בשלבים הבאים בחייו. בית ספר אמור להאמין בילד, לתמוך בו ולקדם אותו לעבר המטרה. אחרי הרבה קשיים, זכיתי לעשות את המפנה הזה ולהגיע למקום שהוציא ממני את הטוב שבי. יש ילדים שלא זוכים לזה, וממשיכים להתגלגל ולהתגלגל עד אין קץ.

את שלוש השנים האחרונות בתיכון סיימתי כשבדי תעודת בגרות עם ממוצע מכובד ביותר וחיוך על שפתיי.

אני פותחת יומן ורואה שהחופש עומד להסתיים ואוטוטו חוזרים לשגרה. אני אוספת את הגוזלים שלי, שכל כך מצפים ליום הזה, קונה להם מחקים ועטים צבעוניים, ואנחנו עוטפים את הספרים ומסדרים אותם על המדף. אני חווה איתם את החששות שלהם וגם את פרצי ההתרגשות. אני מתפללת על כל אחד בנפרד שיזכה לקבל מחנך טוב, שיידע להוציא מהילד שלי את כל הדברים היפים שבהם הוא התברך, כי יש בכל אחד ואחד כל כך הרבה דברים יפים.

אני כל הזמן דואגת להזכיר לעצמי שלהיות ילד במערכת שמלאה בתחרותיות, בהישגיות ובציפיות - זה כל כך לא פשוט. אני מזכירה לעצמי שהילד שלי הוא גיבור שמוכן לצאת לאתגר הזה שנה אחרי שנה.

אני מזכירה לעצמי להאמין בו, להאמין בי כאמא, ולהאמין באינטואיציות שלי.

כיום אני בונה את "האמא" שבי על סמך הניסיון שלי. אני בוחרת לראות קודם את הילד ואחר כך את כל מה שמסביב. הילד לא בא לשרת את הצרכים של המערכת. המערכת נועדה לקדם את הילד. אני יודעת שלכל ילד יש את המסלול שלו, שאינו דומה לזה של האחר, ואני נותנת לו יד איתנה כדי שנעבור את המסלול הזה יחד.

שלא מאמינים לי כשאני מספרת להם את זה. מי עובר כל כך הרבה בתי ספר? אני!

הדבר לא קרה בגלל שלא יכולתי להתמיד במקום אחד או מפני שהעדפתי לברוח מהתמודדות. ממש לא. ההחלטות על מעבר לבית ספר חדש התקבלו בכל פעם באופן חד צדדי על ידי הוריי בלבד. בליט ברירה זרמתי עם ההחלטות, שהרבה פעמים היו לא מובנות ומאוד כואבות לי כילדה. הוריי כנראה ניסו "להציל" אותי, ואני ניסיתי לראות בהחלטה שלהם מעין מחמאה על כושר ההסתגלות שלי.

וכך מצאתי את עצמי מידי ראשון לספטמבר מסתגלת ומתפללת להצלחתי עם חברות חדשות, מורות חדשות, קירות חדשים וספרים חדשים. אני הייתי אותה אחת. היו שנים בהן דעכתי, היו שנים בהן התרוממתי עד שבאה דמות חינוכית חדשה והסבירה לי שממני לא ייצא כלום בגלגול הזה.

לא ממש יכולתי לשאת את הוריי במה שעובר עליי. ראשית, כי לא רציתי להכאיב להם. תמיד אומרים שילדים רוצים לרצות ולשמח את הוריהם. כנראה שגם אני ראיתי את עצמי בתפקיד הזה. שנית, מבחינת הוריי הם עשו את ההשתדלות שלהם בזה שהם העבירו אותי לבית ספר חדש. הם ראו בזה סוג של מתנה - דף חדש במקום חדש. אך מבחינתי זה היה סוג של גיהנום. כל כך רציתי להיות שייכת ולהתמקד בלימודים. כל כך רציתי להצליח ולצאת מהמעגל הזה של כישלונות. וכך מצאתי את עצמי מתגלגלת, מסתגלת ובעיקר שורדת.

המעבר האחרון שלי בין בתי הספר היה לקראת כיתה י'. אחרי שעברתי חמישה בתי ספר בתשע שנות לימוד - הרגשתי עייפה, מושחזת ומחושלת מכל מה שהיה בדרך, ששום דבר כבר לא יכול היה להפתיע אותי. והנה הפתעתי. בכיתה י' סוף סוף הגעתי לגן עדן. מצאתי את עצמי בסביבה נעימה

בחופש הגדול של ילדותי, מול הספרים והמחברות החדשים של ערב שנת הלימודים החדשה, מול העטים הצבעוניים, הסרגלים בשלל גדלים והמחקים בצורות שונות - פרחו בלבי המון תקוות נרגשות. הייתי עוברת ספר ספר, מעיינת ומתפללת שהפעם אצליח ואתקדם כפי שהוריי מקווים וכפי שמוריי מצפים ממני... אם הם עדיין מצפים ממני. היה לי ים של מוטיבציה ואוקיינוס של פחדים. כל המחקים והמחברות היו מעין נחמה קטנה לפני הסערה הגדולה.

בינינו, מה שווה המחברת היפה עם העטיפה הצבעונית כשאין בה אף פעם תשובות לשיעורי הבית. מי צריך את היומן הכי מגניב כשכל מה שרשום בו זה ההערות "הבונות" של המורה.

ראשון לספטמבר היה יום הדין בשבילי. היום בו הכל יוכרע. אם המחנכת החדשה תהיה אחת כזאת שחשובים לה בעיקר הצינונים והתשובות של הבנות שסומנו כחכמות - אז כנראה שהשנה שלי תתבזבז על להוכיח שאני קיימת. ואם יתמזל מזלי ובמקרה אפול על מחנכת אנושית, שגם לא תצא באמצע השנה לחופשת לידה או תפרוש מנסיבות אחרות - יש מצב שאצליח איכשהו להתיישר ואולי אפילו להמריא.

כילדה הרגשתי הרבה פעמים שאני מאכזבת את מוריי, וזאת מהסיבה שחלקם אפילו לא זכרו את שמי הפרטי. כיום, כשאני מסתכלת אחורה, אני מבינה מה הייתי צריכה לעשות ואיך ניתן היה להתמודד במצב כזה. אבל לילדים הרבה פעמים המצבים נראים מסובכים וכמעט בלתי פתירים. מעין ביש מזל מהול בגורל לא מזהיר.

יש כאלה שיגידו: "מה הבעיה, אם לא מסתדרים בבית ספר אחד אז עוברים לאחר", אז זהו, אני עברתי 6 בתי ספר בכל 12 שנות הלימוד. יש אנשים

מה יקרה

שלישי | 5 בספטמבר

שוק לראש השנה בהר חברון / י"ח באלול 8 בספטמבר
המועצה האזורית הר חברון מציעה לכם להגיע לשוק מיוחד לקראת ראש השנה שכולל: דוכני בגדים, תכשיטים, מצעים, פרחים, אוכל ואווירה. הכניסה חופשית. ברחבת המועצה באזור "ת מיתרים. לפרטים: yaelh@hrhevron.co.il

חנוכת שביל האופניים באלמוג / י"ד באלול 5 בספטמבר
רשות הטבע והגנים יחד עם המועצה האזורית מגילות ים המלח מזמינים אתכם לטקס חנוכת שביל האופניים החדש "חווארי אלמוג". הטקס יתקיים בנוכחות ראש המועצה, בכירי משרד התיירות ועוד. התכנסות בשעה 17:30 בחניון נחל אוג.

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

טלמון

קהילה לפיא בית

בתים אחרונים בשלב א' | איכלוס מידי

גינה גדולה | מחסן צמוד | חניה פרטית

- שלב ב' נפתח בקרוב -

15 דק' ממודיעין
פרויקט המדורגים החדש

www.nofeytalmon.co.il

צור 052-3833889

מה קורה?

השבוע השר העבודה והרווחה **חיים כץ** בשכונה יחד עם ראש המועצה האזורית גוש עציון **שלמה נאמן**, נציג תושבי השכונה **עמי גבירצמן** ותושבי נוספים **5**. במפגש הוצג בפני השר **כץ**, גודל האבסורד שבפסק הדין וביקשו מהשר למצוא פתרון כנגד הריסת בתי השכונה. השר **כץ** אמר: "מאמין שניתן למצוא פתרונות, להציל את הבתים ושמקרה כמו עופרה לא יחזור. אין סיבה שבגלל 2% של בית שיושב על קרקע שממילא לא ניתן להשתמש בה, נהרוס חיי משפחה שלמה". ראש מועצת גוש עציון **שלמה נאמן** אמר: "אנחנו מבקשים מהממשלה ומשריה לקחת אחריות על התושבים שבתיהם מיועדים להריסה, לטפל ולמנוע את ההרס הקרוב".

תלמידה מצטיינת שר החינוך **נפתלי בנט** העניק השבוע לתלמידת אולפנת "נריה" בבנימין, **מוריה פרל**, תעודת הערכה על הצטיינות בתרומתה הרבה לקהילה ולחברה. בשנה האחרונה, בנוסף על התנדבותה בפעילויות רווחה, בחונכות עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים, בגיוס תרומות לילדים חולי סרטן ובמגוון פעילויות חסד רבות נוספות, היא נחשפה לקשיים של הורים לילדים חולים המאושפזים בבתי החולים שניידר ותל השומר והחליטה להתגייס לעזרתם. עם הזמן החלה **מוריה** לעשות משמרות לילה בבתי החולים על מנת לשחרר את ההורים להיות עם שאר ילדי המשפחה כשהיא נמצאת עם הילד החולה ומשמחת אותו. כשהבינה **מוריה** שהעבודה רבה מאוד והיא אינה יכולה לעזור לכולם, גייסה את חברותיה לכיתה וכיום יש ארגון המונה כ-40 תלמידות בכיתות י"א-י"ב מ"אולפנת נריה" ועוד בנות רבות ממקומות נוספים בארץ המתנדבות בלילות בבתי החולים.

כאלו, לצערנו, נגלים בשכול, בנפילה של חברים או בני משפחה. כמו שנכתב בפינת ההנצחה - "נמשך לנגן את ניגון חייו" של אלחיי **2**.

רוקדות ושורות בהר חברון כאלף נשים השתתפו השבוע בפסטיבל "עולה מן המדבר" שמתקיים זו השנה הרביעית במושב מעון בהפקת תיירות חבל יתיר במועצה האזורית הר חברון. הערב התקיים תחת כיפת השמים מול נוף מדברי והציע שילוב של יריד אופנה ותוכן ייחודי. **סיוון רהב מאיר** פתחה את הערב, אחריה עלתה **יובל דיין** למופע מלא **3** ואת הערב חתמה די ג'י **דה ג'ה** בהרקדה אל תוך הלילה. רגע מרגש נרשם כאשר במהלך המופע עלתה **סיוון רהב מאיר** וסיפרה לקהל על שמירת השבת שקיבלה עליה **יובל דיין** לפני כשנה וחצי. ראש המועצה האזורית הר חברון **יוחאי דמרי** אמר בתום האירוע כי "זו זכות גדולה להביא נשים מכל הארץ לפגוש את האוויר והאווירה המיוחדים של הר חברון".

מפריחים בלונים מאות תושבים מיישובי עוטף ירושלים וממעלה אדומים התכנסו הערב יחד עם חברי כנסת ואישי ציבור בסמוך למאחז הפלסטיני הבלתי חוקי ובית הספר האיטלקי בסמוך לכפר אדומים. התושבים קיימו אירוע הפרחת הבלונים תחת הסיסמא "מפריחים את המאחזים לאתרי הקבע", בדרישה לפנות את המאחזים הפלסטינים הבלתי חוקיים במרחב ולהעבירם לאתרי הקבע שהוכנו עבורם סמוך לאבו דיס ויריחו **4**. האירוע התקיים בהמשך ישיר לקמפיין שמוביל פורום עוטף ירושלים בשבועות האחרונים להגברת האכיפה במרחב אדומים כלפי הבנייה הבדואית-פלסטינית על כביש מספר 1. בין הנוכחים באירוע: ח"כ **שולי מועלם**, ח"כ **מוטי יוגב**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** ואישי ציבור נוספים.

רווחת נתיב האבות בהמשך למאבק נגד הריסת הבתים בשכונת נתיב האבות שבגוש עציון, ביקר

יובל לשומרון מעל ל-5,000 איש הגיעו לחגוג ביום שני את אירוע היובל לשומרון. ראש הממשלה **בנימין נתניהו** כיבד את האירוע בנוכחותו, ויחד איתו שרים וח"כים רבים **1**. הקהל העצום שגדש את אזור תעשייה ברקן נהנה מהופעות של אברהם פריד יחד עם קובי אפללו ועידן עמדי, ששיקפו את המרקם הייחודי של השומרון הבנוי מדתיים לצד חילונים. ראש המועצה האזורית שומרון **יוסי דגן** קרא לראש הממשלה להחזיר את ההתיישבות לגנים, כדים, חומש ושאנור ולבנות יישובים חדשים בשומרון. ראש הממשלה **בנימין נתניהו** השיב ואמר: "חזרנו לכאן כדי להישאר לתמיד. לא תהיה עוד עקירת יישובים בארץ ישראל. הזמן הוכיח שאין בזה טעם". עוד הוסיף: "השומרון הוא נכס אסטרטגי ומדינת ישראל והוא המפתח לעתידנו". שר החינוך ח"כ **נפתלי בנט** קרא באירוע לראש הממשלה להחזיר את ההתיישבות לגנים כדים חומש ושאנור ולספח מיידית את יהודה ושומרון: "כולנו מאחורין אין לך ממה לחשוש".

צמאה נפשי לאלחי ח"כ **יאיר לפיד** הגיע בסוף השבוע האחרון להשתתף בטקס חנוכת תצפית לזכרו של אלחי טהרלב הי"ד בטלמון שבבנימין. בטקס השתתפו גם יו"ר מועצת יש"ע וראש מועצת בנימין **אבי רואה** ומח"ט בנימין **יובל גז**. את פינת התצפית, ובה פרגולה, גינת נוי ופעמוני רוח תלויים ומנגנים, בנו בני הנוער של טלמון לאורך כל חופשת הקיץ. על אבן נחקק שיר שכתב אלחי. **לפיד** נשא דברים ואמר: "יש לנו מטרה משותפת להיות ראויים לאלחי. זו המשימה שהוא הטיל עלינו. אם ניצור לזכרו את המדינה והחברה האנושית שמקדשת את החיים ונותנת להם משמעות, מותו לא היה לשווא. **אבי רואה** אמר: "הרוח של אלחי ומשפחת טהרלב שגידלה אותו, הדביקה את הנוער הנפלא של טלמון שלקח על עצמו את הקמת המקום השקט והרגוע הזה שצופה קדימה. כוחות

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, מרים אמיתי, המועצה האזורית גוש עציון, Yehudit Garinkol,
הלל מאיר **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ
לתגובות: perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים
ביהודה ושומרון וחבל עזה
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il